

deceat promissionem peccati in voce indifferens, et si uniole ut utroque. Quia tunc homo; atque
affus ille est non natus ad abrogationem peccati ex toto, sed non ita est applicata, ut negat.

94. **Opus 4.** Aperta caritate in melius fidei ex tota ubi. Multa ha-
dant enim vos in xpo, et synagogis suis, flagellabunt vos, et cruciabunt peccati. Iudeo-
rum exhortatio sub idioe sua. fidei, et delevantur fidei, fidei, fidei, fidei.
fidei. Nec in alieno, nec in proprio capite. periculis facient, quod potius Iudei dice-
bant; obedite Deo, et Deo, quod horibus, et secedebant gaudentes a spectu
relii; quod digni habiti sunt in nomine Iesu. Iudei autem pati. Ecce miteo effat
fidei, evangelica fidei, qua fidebat sine multis peccati in epistola
ante eorum abrogationem. ubi nullo clauso affu exa peccati; imo ex ardenti in
Dei amore. Tunc accedit cor illa. fidei, senta primum electio, effat ad
fidei, quod de fidei peccati posuerunt in ante abrogationem peccati, et deinde
quod hanc gloria inveniunt in multis peccati, includit enim viros representant
reus fidei, perit peccati, et alia multa in peccati inveniunt, et soluntur.

Seccio 6. solvuntur argumenta.

95. **Arg 1.** In solvuntur: miteo effat receptionem ante Adam peccati abrogationem. ubi, ubi
et dehat Deo, ut aliquis promissionem peccati Adam non magis ad fidei receptionem, neque magis
neque Deo via spoliare, et dehat, quod Deus velit, aut amet peccati. **Arg 2.** Ita et ea dicit, quod
vires effat finis nullus, ubi heret moveri, et dehat ad electionem mediis remotis, nisi me-
diantie electione, et volitione mediis perit, ubi in ante miteo receptionem mihi perit, ubi
peccati. **Arg 3.** Ita magis explet; ubi miteo effat sanitatis, qua deo fideat explet, ut
velit. Medici advenit, nisi media applicat medicamentorum, qua e mihi perit. Et
sane quod mitemus voces medicum, nisi velit ubi applicat medicamentum, quod applica-
re mitemus, et in ante medicum educit ad fidei salutem. **Arg 4.** explet miteo effat
rehabendi, qua nullus heret ubi dehat ad volitionem cultelli. ubi natus ad fidei
calamum, nisi ubi heret dehat ad volitionem temperantiae calamum, cultellus natus
in ante educit ad rehabendi, nisi gatenus ubi, ubi natus e ad fidei calamum
mihi, quod e mihi perit natus ad rehabendi.

96. **Opus 5.** aliam illa mitemus nulla xpo repta in promissionem peccati e pote
amabilis ad Deum, ut magis receptionem, nisi utilitas quod heret ad receptionem, quod
pote vult, ad tota utilitas existit in functione sua in peccato, sine quo non obita-
bit receptionem. **Arg 1.** tota h functione e amabilis ad Deum, ut intendente receptionem, quod
pote illa pote vult Deus aut in peccato. **Arg 2.** quod Deus, ut intendente receptionem, quod

62. pote vult, et eligere peccati, nec uti heret, quod heret promissionem ad receptionem peccati
quod hanc elligit, et pote vult, quod peccati. **Arg 3.** quod si intendente receptionem, quod
vult velle obitio, quod hanc pote velle utilitas receptionem in igne ad obitio, ubi effat
intendat receptionem, quod.

97. **Arg 2.** ad anget natus mihi. Ad phagis dicitur magis, nisi mediantie electione, exoluit
medii perit receptionem ad electionem mediis perit, ubi magis in receptionem, non magis, exoluit mihi, ubi
intelligibile perit ab alio ponente, ubi sola promissionem peccati, ubi mihi in receptionem, non mihi, ubi
Ad phagis explet receptionem, ubi ead magis, mihi ut ait Phagis, ubi ad mediantie apla-
of naria in pote volitionem applicat, intencio effat sanitatis dehat ad eg volitionem; e-
cui si naria in, quod sane stringere potest, si mitemus sanitatis fiat natus promittendo
vires abrogationem brachii, quod hanc abrogationem eque educit ad sanitatem sive intencio, sive
promissionem. **Arg 3.** intendente sanitatem certo natus, ab alio eg eque vult, in quo in mitem-
tio effat sanitatis in dehat intendente ad receptionem advenit. Medici, ubi natus ad ven-
tus in minus educit ad sanitatem perit ab alio, quod ab intendente natus. **Arg 4.** mihi
divertere de h explet, miteo natus. natus in me dehat ad volitionem cultelli, ubi calamum
certe fidei ab alio temperantiae, ut explea testat.

98. **Arg 3.** ubi natus dicitur magis, nisi utilitas existit in promissionem acca, ubi magis
in promissionem pava, non magis, explet mihi in ante mitemus, in ante mitemus, explet ubi, quod
tota h functione existit in promissionem acca, sive dehat promissionem, ubi eque existit in
promissionem pava, non eque dehat promissionem peccati duplici siderari potest et in ante, et mitemus
in ante viderari, ubi eque explet in peccato; ubi in ante abrogationem eque pava promissionem
peccati, et utroque in e utilitas magis bona, et honesta, et a Deo amata, quod Deus sanc-
time, et laudabilis occurrat in ante promissionem ad peccati. Promissionem a pava e ipse perit,
cujus utilitas, sive educit ad receptionem ut pote pava phyci, et in mentalis, et hono-
ra, in amat a Deo, ad tantum promissionem.

99. **Arg 4.** ubi natus dicitur magis: nec utilitas quod heret promissionem pava, ubi amig
heret promissionem acca, non ante, explet. **Arg 5.** ubi natus phagis, ubi explet ubi adducit in ante mitemus
magis ad fidei receptionem ubi nullo perit me adducit receptionem in igne, pava educit ad
obitio; dehat. **Arg 6.** ubi eligi ab intendente effat receptionem ubi. **Arg 7.** ubi natus ubi in
promissionem peccati acca, quod pava educit ad electionem peccati, et natus ad receptionem. Inhabiti-
ti intencio effat receptionem dehat Deo ad electionem aulis ineffat ubi effat, quod dehat
Deo, ut velit in ineffat; ubi hanc ineffat ubi in peccati, quod miteo effat receptionem dehat
Deo, ut velit peccati. **Arg 8.** ubi natus, ut velit ineffat in ante phagis, ubi in ante non eque

et dicitur mihi subijungi. haec inefficacia in aut^o p^{ro}no; in aut^o s^{an}c^{to} mihi, et in co^{elo}. hui^{us} inefficacia
audis in aut^o istius p^{ro}phetiae mihi de d^{omi}no, et de deo p^{ro}phetiae p^{ro}phetiae, hui^{us} collatione au-
t^{em} inefficacia. Inefficacia in aut^o est ipsa p^{ro}phetia aut^{em} p^{ro}phetiae extra ex d^{omi}no istius
quod Deus minime posse vult, id p^{ro}phetiae.

Ang. 1° ex libad, qd ex his indiffere ad peccy, quicqz eorum transferat Adamy ad sy
mexy cy pecco n aliunde supposito, detraet Adamy ad peccy, ut Deus sibi pmeriti respiciat
ante peccy Adamy absolute puius, ut transferat Adamy: qd in moral: no ideo Deus sibi
trans pay ad male peccy, maxie detraet ad illius pte, qd transferat sy ad huius
qd ad pte, quicqz eorum ad sy mexy cy pte n aliunde supposito: qd si Deus mien
dem efficit respiciat ante absolute puius Adamy peccy qd suo iuramento exco
municat regitay exco, ut peccy Adamy vitet, tale eni regitay e contra illius sibi
mior: videt ea sibi pmeriti exco, imposit e Adamy n peccare: qd si equo pte
deoxy collatay auiary directay a iura mia, et mexy cy sy, et si pmeriti cy de
exo alio indiffere detraetare pte, cy tale deoxy transferat sy de pte ad
sy, et directay ad sy detraetare exco.

161
Reo in delinquendo magis quod transiit Adamum ad istum merum ex peccato naturali unde supposito in istu ordinato dependet a libito ipsius eius, etiam in alio modo supposito absolute tantum, non magis, et sub eadem dicta magis, et cogit ad hoc placeat disponere. quod transiit ad istum merum onerose omnino iocundum, et impeditur plerumque per, etiam modo vice operabili, et impedibili plerumque per, non autem, et cogit ad hoc placeat disponere. Item si non suo litariis operibus excludit regnum esse dignum a cura, etiam autem in aliquo non autem, et cogit. Item magis transiit omni ab istu magis Adamum ad istum merum ex peccato subitum sicut ling Adamum deinde ad peccatum in istu ordinato, quod per deinde remedia est de istu Adamo in istu abito sub eadem omnino regeretur plenarie regnum, sicut quod in istu christo nato sicut est a Deo peccatum, autem adeo hoc definitum, quod onerose deinde collatum autem inefficacis impedibilis est plerumque Adamum potentis impedire sicut magis de peccato quia impedita nullus est decessu definitum de regimine reputata Adamum, nec decessu collatum autem sicut in inefficacis.

Aug. 3° pota fidelitatis receptione reparare Adam, causa peccati & ea
involuntaria q^d peccatio peccati eadeo voluntaria. Cui manifeste apparet, quod non traditi-
onis et obsequii involuntarii ratio inferat alteri et obsequii voluntarii. Vel aliter po-
tuit esse unius traditionis et alius voluntatis voluntatis alius, sed pota fidelitatis po-
tuit reparare eadeo esse nobis ratio peccati, ne fuerit sui deus fidelitatis.

104 *Angly et agnovare laborat, et innumerat peccio rectoris. h. par. ngalia
 e carrea mediata, sive illava peccio, et alia filis carrea, aut immeta ipsius peccio. Carrea filis per
 immeta peccio e ipis n e peccio traditione oppoio extas peccio. Carrea illava, et mediata e
 duplex, alia velut a piori, quo carrea collatio aulii piori inestaci, ex qua huius
 or defu aplicatioi dacie miter carrea filis peccio. Alia velut a posteriori, quo e ca-
 rea peccio, ex qua supponit error miter carrea filis fidelitatis reptionis reparare
 ac p se ipsius reptionis reparare fidelitatis. Tunc fit p se p fidelitatis, quo re-
 pto reparare, et ipia collatio aulii piori inestaci n opponit traditione exata
 fili peccio, ad tunc straxie, qd li hac eorma nequeant snt existeri, pto in nul de
 picez, ng si nulli filios peccio odicione piori, nulla e potuerit fidelitatis
 reptionis reparare, nec ipia reptionis fidelitatis, nec collatio aulii piori inestaci, cy
 p oia error supponit peccio odicione piori, et sciez mng de huiusm peccio.*

105 Quod ligdo innotuit in scia virtutis aut fidei de pecco Adam. Et in
quolibet dno decet mēte mēre cy Adam pecco, quia qd oportet cy effacili-
tione peccati, qm sine pnde virtualis volūto peccati. Et in pecco Adam abote exten-
te, q. ē mny, aut pūqūq exale ad gaudis dny de fidelitate repēta ipū
peccati port abote peccati pūqūq, qm ex illo gaudis rīferat. Dey talis vā velle pec-
cy abote extens. In fia in ad argūy teo. Disquādo am: carā filis peccati nō, ca-
rea illava subdiſpo, rēsequenti ad fidelitatem, tōtō, ante ad illū nō am, et dīgo
sū positio acco peccati nōtem in collate aūtū pūqūq mēfacci, tōtō cog pūqūq pa-
va, rive ipū filis exlea peccati, nō cog, et suppony, videtū q. hoc exlea traditū
oppat cy carea illava supra explicata. Rīm pūqūq rō pūqūq ad pūqūq tōtō, nō cy
rea filis peccati nec ē Deo detālis mēte, evitabilis, nec ipēditibilis, suppony tra-
ditate, mēdēt, nec ē Deo affectu voluntaria, nec iūvoluntaria, qd mny ad ē pū-
qūq Dey ē illavū q. filis detālis pūqūq, rive tōtōq pūqūq, filis detālis ē pūqūq
Deo pūqūq, ut viderantū patetū.

106 Ad aliq. gener. dico, mag. nullo effax unius traditionii huius, ex-
meati o. sabb. virtualis para uolito alius inmere opoti, transferat mea, noti-
tio effax unius traditionii meati, ex illavi, no mag, ex dico mi; id pota p. d. n. d. d.

Deo offat noliis carere istanc peccis, idcirco scilicet, no mi, et cog. Ad spem
 digne magis: si supposito in statu abroto, nec in illo in ab alio ponendo p ipsius libio
 ato magis: si supposito in statu abroto, ponendo in ab alio in tali in p suo libio, si
 magis, et sub ead distioe mi, et cog. Itz le maxy, et epece peccis, qd estat au ppon
 tur ex peccis, nppc rephio reparava, vey ut peccis erit, n e naria volutio Dei
 affectua, ad subit pmiuam, qua pota puidubio ex pter aui pmiuam ex peccis.

107 **Art. 1.** Definitio effat rephiois ante abroto pmiu peccis oppo veli ami, quidam
 seris vult, quous, iestacis, hoc n peccis, et qua ipis nader, ut abroto a peccis, q
 n e polis. Am vlti hga mendeis effat pmi, negt seris velle q mfectu, ne erit
 id, q e maxy ad erit pmi, nec videret seris effat talis pmi, qd hoc vlti seris
 tamen iestacis, e vltio effat defus rephio ad rephio, qua e pmi a pmiuoe, i
 tentus 2 ng ex eo, qd Deus dicat nolle morte pmiuam, in pmi, Deu n pmi pmiu
 dommag ante abroto pmiu peccis, qd nec pmiu rephiois pmi, qd pmiu peccis negt
 ea effat pmiuam: huius effat e pmi pmiu a peccis qd n e, ad negt qd, aliq
 pmi, q mta sua morte, et pmiu nobis meaur pmiuam, meaur qd pmi
 ius peccis, et noi pmiu aut sibi, aut alio de vltio, et a Deo pmi pmiu peccis,
 qd qd dicit qd.

108 **Art. 2.** Aque trinet ad rephio de no, qd no explico. Deus pmiu peccis,
 in quagis: in stat de pmiu, qd ex pmiu mfectu vltioe n e pmiu ex
 vltioe peccis: n stat ex pmiu peccis, Deu mediu autu rephio rephio
 vltioe n e, ne peccis, seris. mendeis, qm mfectu vltioe peccis, qd pmi
 dem, et seris mendeis pmi, pmi, qd seris mfectu vltioe n e vltio pmi
 pmi. En ad vltioe ead anno pmiu. Quom mndeis aut aut, qd qd pmiu m
 kione igit effat pmiu n oppo vltioe effat pmiu vel nalle ad erit pmiu, n vltio
 mfectu, et seris, qd ex mndeis effat vltio pmiu, qd mndeis pmiu vel effat
 mndeis qd pmiu n mndeis vltioe iestacis, et seris.

109 **Art. 3.** Unde quous nemo prudens, et seris mendeis pmi pmiu pmi
 pmiu ad talis pmi, ad pmi qd seris, et pmiu de vltioe pmi pmiu rephio
 le, quous ex abroto cto pmiuam mndeis ad mndeis pmi pmiuam mndeis
 pmiu mfectu, qd ex abroto pmiuam pmiuam pmiuam ex peccis, qd pmiu
 et mndeis vltioe vltioe, ut pote ex se vltioe ad pmiuam, ad vltioe ex pmiuam
 pmiuam mndeis pmiuam pmiuam mndeis, et pmiu pmiuam pmiuam pmiuam
 qd ex pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam
 qd ex pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam pmiuam

certa scia de n fura vltioe e iuda ipis pmi, et vltioe ad pmiuam mndeis pmi. 64
 seris pmiuam, et de vltioe n quo explico pmiuam mndeis pmiuam pmiuam pmiuam
 nec rephiois.

110 **Art. 4.** Hinc videret, ex vltioe, et vltioe ad n peccis bene coheret ex effat mndeis
 dempion, n vltioe et vltioe nulle aliud e, qu pmiu, qu pmiu nobis pmiu pmiu, vltioe e pmiu
 amineis, hoc vltioe mndeis: ad vltioe n vltioe e, et n pmiu. Ad pmiu, qd pmiu, n vltioe pmiu
 magis pmiu negt Deus pmiuam dammag, aut pmiu rephio ante abroto pmiuam
 n ga vltioe Deus ead vltioe liberalis in pmiuam, liberalitas a vltioe pmiuam pmiuam
 vltioe vltioe mndeis dodeci Deu, vltioe vltioe magis de pmiuam, et vltioe pmiuam
 sect 1. Ad pmiu pmiu no am de pmiuam acua, qd obtent pmiuam. Pmiuam n pmiuam
 quous pmiuam qd pmiuam pmiuam, vltioe vltioe pmiuam effat e in qd, et bene
 pmiu Dei.

111 **Art. 5.** Noli pmiu e, n qd pmiu liberalis aliqd rephioam, qd vltioe vltioe, vltioe
 vltioe pmiuam magis aliqd pmiu, beneis pmiuam pmiuam, n Deus vltioe pmiuam
 vltioe acua peccis, vltioe collaoe vltioe pmiu mfectu, qd vltioe collaoe vltioe pmiuam
 e, ut pote ex se vltioe ad vltioe, ad vltioe pmiuam, et vltioe vltioe vltioe. Unde
 tota vltioe mndeis n Deo, qd vltioe vltioe n tenet ex mndeis, vltioe vltioe vltioe
 poterat, et tenebat ex vltioe, ad vltioe vltioe. Pmiuam pmiuam acua ex mndeis vltioe
 ordinata e a Deo in vltioe, et pmiu pmiuam qd effat, et in vltioe, et vltioe
 vltioe rephioam qd vltioe vltioe. Nec pmiuam pmiuam, aut alio de vltioe, aut a
 Deo pmiuam pmiuam acua peccis, n vltioe vltioe magis vltioe vltioe n vltioe ad vltioe
 pmiuam peccis, qua Deo vltioe e vltioe vltioe, et vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe.

112 **Art. 6.** Max vltioe vltioe ad pmiuam peccis ex mndeis effat pmiuam rephio
 raue, qu ad pmiuam peccis abroto vltioe mndeis. qd vltioe vltioe pmiuam peccis pmiuam
 opus erit vltioe pmiuam pmiuam, qd hac Deo vltioe, qd ex mndeis effat pmiuam
 vltioe rephio ante abroto peccis pmiuam pmiuam. qd vltioe pmiuam ad vltioe rephio
 vltioe pmiuam peccis, n pmiuam pmiuam. qd vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe pmiuam
 pmiuam ex vltioe peccis. Quod vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe
 qd vltioe mndeis vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe
 vltioe rephio rephio vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe
 n vltioe vltioe, ne vltioe vltioe mndeis vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe
 e n e peccis, et e mndeis vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe
 dari mndeis, qu dari mndeis vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe vltioe

Ad ancty no amica ex peccy ruppit ab alio ponendy opus n e nisi voluioe pmi-
 nua, que so regit ad exteg peccy p libito exo dohandy. Ita q spage diuio q dilemmatiz, qz
 pt vitare peccy in su diuio adqut a exa, ito in su opo no q ppe dilemmatiz, q recta-
 quet in sua vitionis de pecco absote furo. Inuioi itaqz in fauitas, qug xristea sonant
 in opo aut voluioe aliq obty, in quo su e opacu xristibilia dona pdefinio, qua
 sol ac existat, n pt deficere, q in decto dei opaci no e immutabilitas. Venire debet.
 Eni oo nungu fuit lita exa ad spumendy viciop paxi ex pdefinioe, quo so paxi,
 et n aliq puitaret pdefinio, ad ad diuidendy viciop peccy a pdefinioe, vne ad j-
 uoientis viciop peccy, ne iugis extiterit viciop mng de pecco saluare luto, ac
 q si pdefinio. Ad hqz opo, no mi. Intemua exi, q si Deus optaret et miseret,
 iudei heret misericordia, q vane n iactingere ceato certus e. Chd qz aucto xis-
 teo, Daplag n de faciente, ad de recipiente misericordia, cui adadubio melior
 est pexao a misericordia, qug liberao ab illa lano xti. Aug. l. 16 de ciuit cap
 Deus melius iudicauit de malis benefare, qug nulla ee pmitere. Bon q e pta
 Dap tra vna misericordia maly pmitere, ut maly inde bonu obtrineat. Van

Sectio septima

an Adamo n peccante, Verbum n quisset incarnatum?

114

Item querimus in psonis de fine universalimo, qug Deus tribuat bonu
 suis psonis, vult se ipoy, et gloriis rug exveq. Nulla pax ab so universalis por
 se ipoy opatus e Deus, ad de fine magis parlati, et doctato, in quo finis ille
 ut alioz veluti genus in ppeie dmet, et q mteop incarnatiz dixerit ab intencio-
 ary xxy a Deo intencary. Nisi finis aliis dicit nitem, et opio, q d includit in
 ipso ope intencio, d certe pte ex illo viciop aliis appellat exnealy, et opanti, et
 viciop in aliis utilitate, et n opia ex vno ope ex mto aci, ad ex mteop dya-
 oar opanti, seu pidentis poy. Est deinde aliis finis paxialis, q ita pten-
 ut vi illius voluio, cui quo alter abty n mteop exis. Alius e totalis, q ita pten-
 diqz vi illius voluio ponal opat. Nisi troy pt ee d totalis excludit, vne uniu-
 e totalis ptenere, vne n unicus. Nisi excludit aliis finis totalis, ut intencio gls.
 Quis e q n excludit, ad sul paxio aliis finis aliqy disparaty, quo opat mteop
 exis ptenit in exve a tali motico.

Dat pa finis p puluiois, q q subordinatus viciop solis, n accensiu, et
 e ille q intencioy alio fine paxiali, n q ut mteop ad agenty, qug ptenit cal-
 niu, ac alacius ad agenty. Nisi difficultas ptenit, qug theop existimant ee ego

ligne ritus nro theop, viciop, an vult redpso hui generis ptenit viciop fini-
 totalis, seu viciop aliqy motioy, aut viciop incarnatiz, ut exis, q ho n peccaret
 viciop dny n exis ptenit nq hui. Quo fit n dny ptenit de pte. Conty e eni
 ptenit Dey carny n mteop hui n peccante, nec ptenit abty, qd Deus faceret, si
 ho n peccaret? Quis eni mteop exis fuit? Unde toty hui dny dny negotie
 ex vi ptenit decti, qd de facto Deus hui, et quo voluit incarnatiz.

116

Scotus ex suis auctis docet, Dey iano voluisse incarnatiz ptenit ob mteop
 ag ex cellis hui ptenit mteop, quo se Deus exis mteop omat, et quo exis sapia,
 et pta amoy elucet, ac ptenit Deus hui ptenit hui ex vi hui viciop, et mteop
 mteop de facto voluit incarnatiz, q si ho n peccaret, qz illa voluio ptenit hui viciop
 non ptenit, et ptenit peccy, mteop mteop, mteop q ab eo ptenit mteop
 decti. Nisi viciop ptenit e nris opus, Nisi, Pallare, mteop, et alio
 quoy in mteop exis, et ptenit n ptenit dny dny. Nisi ptenit
 hui, cui ptenit ptenit, Viciop, Viciop, Viciop, et alio, quoy addit ptenit
 Viciop. Cy hui ptenit, dny e, viciop decti hui q qd abty incarnatiz exis, et
 totalis mteop redpso, ita ut vi ptenit dny n venisset. Nisi, dny n peccat.

117

Pra do tra ptenit auctiois, que hic ptenit viciop, qz abty dny
 nris decti, et mteop mteop finis ptenit a Deo ptenit, docet nris pt, nisi
 ex ipoy script reuelat, ut ptenit hic hui ptenit. Nisi, et dny ptenit
 n veni vocare ptenit, ad peccatores, et cap ptenit veni filius hois quoy, et
 saluy facere, q ptenit. Joan 3. Nisi Deus dilexit mundy, ut filius suoy iuge-
 nity daret, ut exis q cadit in ipoy n peccat, ad heat viciop dny, n eni mteop
 us filius suoy, ut ptenit, ad ut saluet mundy, exis et cap ptenit veni in mun-
 dy, ut viciop heat, et abundantius heat. Et Paul ad hui ptenit ptenit
 et vi acceptioe dignus, qz dny Iesus venit in h mundy peccatores salui facere.
 Ad Galath 3. mteop Deus filius suoy ptenit ex muliere, ptenit sub lege, et eo qz ab
 lege erant, ad mteop. Et ptenit loquendo ptenit ad Mteop, ut ptenit acci-
 ptenit peccy, et dny mteop.

118

Pra ptenit ex CC, et ptenit ptenit, et dny ptenit, et ptenit ptenit
 ptenit ptenit. Eni vi in ptenit ptenit dny q ptenit nris hui, et ptenit nris saluy
 condit de colis, et incarnatiz et mteop ptenit ptenit ptenit Ecclia, d ptenit
 culpa, que talis, ac ptenit mteop. Nisi ptenit dny dny ptenit q dny mteop decti
 e. Ex ptenit dny ptenit de dny ptenit si ho n venisset, hui hui n venisset.

habeat originale veniet dñs ut redemptor in carne patibit ex ut veniat dñs. Res n̄ veniens p̄p̄
ad requiem daturat. p̄p̄ utat ex latu, n̄ cōspici deus de incarnate indivisiū aspici
ut n̄a peccata p̄p̄ originale, quā p̄p̄a q̄ venialia recte m̄p̄d̄, quolibet ex illis pec-
cis deficiente n̄ manere fāa hoc p̄p̄m deus. p̄p̄a ex dñi p̄p̄m cōspici, cūp̄m cūp̄m
deus p̄p̄m n̄ forte in Deo, si cūp̄m p̄p̄m n̄a ex cōspici, ex hūp̄m cūp̄m p̄p̄m de-
no, q̄ de facto ē in Deo, bene arguit. Deū alio deo de cōspici, incarnate ex m̄p̄d̄
Redemptio reparata ē originalis, ē p̄p̄a. Rā ē, q̄a ex testimonio scripturā, q̄
et p̄p̄ nobis utat motu p̄p̄, et imēat p̄p̄m deo hūre saluē hūre, hūre
pa, et aliq̄ p̄ ea n̄a p̄p̄, totū a hoc motu p̄p̄m subitexet, ē n̄a p̄p̄m origina-
le ē p̄p̄m, aut vice versa ut videretur p̄p̄m.

125 Quia ex scriptis, et p̄p̄ hō, q̄ dñs ita veniat p̄p̄m redemptio tribu hōibz,
ut veniet p̄p̄m, imo q̄ p̄p̄m hōis peccata aualia. p̄p̄m ex dñi dñi dñi
venit dñi ita p̄p̄m si p̄p̄m solo veniet. dñi me, et hūre dñi
p̄p̄m. Rā q̄ in parabola de oco p̄p̄m n̄a p̄p̄m p̄p̄m p̄p̄m p̄p̄m
ove p̄p̄m, ita dñs p̄p̄m uno peccatore. Unde dñi p̄p̄m hōm n̄a in aua p̄p̄m
nūm annu mēdūo tantū ē, ut p̄p̄m filius Dei fēret hō, tantū p̄p̄m. Om̄to
dñi. Rā aueverantē, alio magis fūre dñi oca n̄a charitatē, ut totū p̄p̄m
p̄p̄m libentē offunderet p̄p̄m tantū redimēdo. Tūc 3ª mēdūo, p̄p̄m ut redē-
tor n̄ veniet, n̄a fūrent peccata venialia abiq̄. ullo mēdūo hāc ē, q̄a in eo cū
p̄p̄m fūrent aliq̄ p̄p̄m exhibere n̄a, p̄p̄m.

126 Rā ē, in cū soluit peccata originalia, dñi potuit utat, hāc p̄p̄m dñi
p̄p̄m et passionē a n̄aibus cū m̄p̄d̄m abiq̄. ullo peccata aualia dñi, aut alio
hōy. Rā ē, q̄a le motu p̄p̄m dñi redemptio in carne patibit cōspici ex ori-
ginali, et tribu aualibus ē venialibus in hūre p̄p̄m deus hāc deus p̄p̄m
fāius tendebat in originalē, et minus p̄p̄m in aualia. Rā p̄p̄m dñi
indivisiū aut amant. Deū p̄p̄m se, et cāa p̄p̄m Deū ex nūo m̄d̄ tendendi p̄p̄m
cāa ut utat dñi vōtē redemptio reparata ē originalis, et aualis, magis vult, et
p̄p̄m redemptio ab originali redemptio ab aualibus. Tūc hūre ē m̄d̄ n̄a, et
m̄d̄ hūre generis ex peccata originalis, quā ex aualis. Et n̄a originalis ē q̄a m̄d̄
cū aualis. Deinde originalis m̄d̄ totū magis q̄ n̄a hūre n̄a dñi p̄p̄m
Adami, q̄a debet q̄a m̄d̄ p̄p̄m originalis. Rā soluit anḡa

Sec̄tio 8ª solvuntur argumenta.

127 Oppos̄. Rā remediū peccati est nūm p̄p̄m incarnat, soluitur Deū incarnatū ut

magis magis, q̄a voluit Deū. Rā p̄p̄m remediū peccati p̄p̄m p̄p̄m, atq̄ indiḡ 67
ē dñi, incarnatū fūre p̄p̄m p̄p̄m m̄d̄. Rā p̄p̄m, n̄a magis quā tale m̄d̄
amē, quā fūre, incarnatū fūre m̄d̄ a Deo amata, quā peccata remediū, rōe
Redemptio. Rā p̄p̄m sapientissimū reay estimator, gl̄i dñi, dñi excellēt m̄d̄
amā, quā m̄d̄ excellēt, id incarnatū ē bonū excellēt, quā remediū pe-
ci, aut redemptio. Rā p̄p̄m n̄a p̄p̄m incarnatū cū ordinari nūm dñi ad creat̄. Rā
bet p̄p̄m magis m̄d̄ excellēt, et p̄p̄m p̄p̄m p̄p̄m. Rā cāa, q̄a q̄ ordinatū
aliq̄ p̄p̄m, debet elligere p̄p̄m illa m̄d̄, quā p̄p̄m p̄p̄m p̄p̄m, q̄a cūp̄m
velit magis gl̄i p̄p̄m p̄p̄m nūm oīy deoay, debuit p̄p̄m intendere p̄p̄m
incarnatū p̄p̄m se, et p̄p̄m magis excellēt, q̄a incarnatū ex se expectatū
ē dñi dñi gl̄i, et totū univērsū.

128 Anq̄ tribu bene inspectū p̄p̄m tentat, ē Deū n̄a potuit p̄p̄m
delectare n̄a delecta incarnatū, ē nūm potuit delectare incarnatū p̄p̄m
Redemptio generis hūm, ita ut a nullo alio motivo ex parte creat̄, quā ex illo
solo moveret, q̄a vane fūre ē, q̄a m̄d̄. Rā in nando m̄d̄. Rā p̄p̄m
p̄p̄m. Incarnatū fūre m̄d̄ a Deo amata amore līo offuit m̄d̄,
aut induit ex se p̄p̄m, dñi am̄, amore p̄p̄m, n̄a am̄, et cōg. Rā p̄p̄m
re p̄p̄m Deū amā magis, q̄a melius ē, et excellēt amore a līo m̄d̄,
aut induit m̄d̄ amā p̄p̄m, quā magis quā tale. Rā quā p̄p̄m Deū līo potuit
io nullo obiq̄ creat̄, p̄p̄m intendere. Rā p̄p̄m intendere, aut induit potuit ex
leg obiq̄ creat̄ m̄d̄ digni, quā dignitatis, et ex leg dignitatis p̄p̄m
m̄d̄ digni, aliq̄ tenorē p̄p̄m creat̄ nobiliorē hūre, quā de facto p̄p̄m
dūo.

129 Ad h̄ p̄p̄m dñi magis amore p̄p̄m, q̄a debet ē dñi p̄p̄m dignitatis,
dñi magis amore līo p̄p̄m m̄d̄, n̄a magis, et sub eaq̄ dñi, n̄a m̄d̄. Rā
Ad h̄ p̄p̄m n̄a am̄. Ad p̄p̄m dñi magis quā p̄p̄m p̄p̄m p̄p̄m, n̄a magis, dñi
fā ad ex leg p̄p̄m, dñi am̄. n̄a alio m̄d̄ m̄d̄ ad p̄p̄m m̄d̄ a leg,
n̄a am̄, et dñi dñi debuit līo intendere p̄p̄m incarnatū p̄p̄m se, et p̄p̄m
sec̄ excellēt, tantū motu m̄d̄ i motivo redemptio, dñi m̄d̄,
n̄a cōg. Rā p̄p̄m indiḡ ē, et immobily ad ignē ordinari, nec p̄p̄m
destinati ad m̄d̄ tantū ad p̄p̄m, q̄a nūm ad ultiorē p̄p̄m
dñi dñi, ut in p̄p̄m dñi, n̄a incarnatū dñi tantū ad remediū
aptimū peccati, rōe ad redemptio hūre generis, p̄p̄m p̄p̄m, quā

3

4

夕

[illegible]

[illegible]

Sect 2^a an unio hipotetica fundet communicationem idiomatum?

alij uniusq[ue] me humiatio, et oby, ty cultuchiani, et p[ro]p[ri]i marichai, q[ui] cy me saculego, p[re]- 72
 sent, filij Dei n[on] v[er]o carni arripue, id tantu p[ro]mouit, q[uo]d ex deo p[ro]mota excedant
 n[on] omnes diomati. Alii vo botici, ut cultuchiani, in si negare n[on] audeant illos omnes
 varios in exat[us] in ea mittunt, q[uo]d docent[ur] omnes diomati in eo m[er]ito, q[uo]d p[ro]p[ri]-
 etate, seu attributa d[omi]ni rae, c[um] m[er]ito si d[omi]ni, et alia, immensia. Alii ma-
 ta vni humiati, id est q[uo]d humiati in abstracto de p[ro]p[ri]a dea, immensia.

13 Sed ut vera affinis recessamus notanda in exordio Disput. 3^{ae} leges quatuor
revelat magis. Dicitur quod dicitur. Nulla est quod predicatio dei fieri non in abstractione
sed in concreto. Nam quod una nra significata in abstractione de alia predicari non in abstrac-
tione, sive in concreto, non supponit quod eadem recte non ens significat de supposito trans
positum ex parte subiecti, ac ex parte predicati, nec aliqd, in quo vere illa sit una,
aliquid predicatio sua est. Putat namque humilitas non significant suppositum, sed nam dicitur
humilitas, quod predicatio non in concreto, sed deinde dicitur. Proa Deus, et humilitas non potest mutuo
predicari, quia de Deo nominis suppositum, subtem in nra dima, humilitas non suppositum,
sed solum nam humilitas significat, ex qua nullus hoc apparet, nec nra, nec suppositum dicitur.

[illegible]

+ ubus suis in oide ad ubienda plura potat? Cin deducit 3^a de naty q^a una p^rin di n^a p^r
tut dicitur assumere substantie plures naturales creatas sive mⁱmⁱ h^antes, sive q^a p^re
dictas. P^ria ex Dist^a hic q^d ad 1° in corp^e, ubi traxe uirg^e q^d pt in uny, et n^{on} in amplius
het p^rog limitatq^e ad uny. Poa a dine p^ris e^st iⁿfⁱra, nec pt limitari ad aliqd creatu. Cuius
n^{on} e^st dicendy, q^d p^ria dina ita assumpta uny naq^e hung^e, q^d n^{on} potuerit assumere alio.

+ Sed. id. Vbi dicitur n̄ potuit assumere mag̃ inale in unitate sup̃ p̃tis
 Ita Fuit ad d̃p̃ 23 citans p̃e gravimos patentes in quos Eodem tom 3 d̃p̃ ad T. sec
 2a ubi dicitur malesit̃p̃ dedecet h̃uom̃it̃e unq̃i colūm̃a q̃ d̃icitur d̃e de qua
 cy n̄a in xali alia, aut inveniunt̃ cy par̃ i x̃ao. Pat̃. P̃. P̃. loquentes oīa. Hoc inq̃
 q̃ negabat̃, aig̃ auct̃p̃ fuisse a Vbo ex corpore, et avertat̃ Vbi gerit̃e ṽter auct̃ ma
 illi affirmabant̃, corpus auct̃p̃ fuisse mediante auct̃, q̃ auct̃s auct̃ rati q̃ auct̃ ṽter
 P̃. n̄a inale, aut inveniunt̃ auct̃m̃ p̃e a Vbo. Ita auct̃ eo p̃e d̃icit̃ in 6. In q̃o ge
 nerali, et tradit̃ a h̃aam̃ ṽro. Orig̃, Rufiñ, Damasc̃, et alii. P̃. Pat̃ ita ex d̃tra expli
 cante P̃. q̃ 6a. aut 3, et P̃, ubi ṽloq̃? n̄ enī est assumptibile (corpus) nisi p̃odig̃, q̃
 hoc ad auct̃ rati, secundu q̃o h̃et̃, ut i x̃ao h̃uana.

Pat. dicitur Deus nihil potest facere, quod sit propter honestum finem. Si nullus honestus finis appareat, in eo quod Deus facit multa, aranea, lignum, lapidem etc. Pat. min. quia ad hoc huiusmodi creatura rationalis, et insensibilis est eadem ratio steriles, et incapax boni moralis. Ad hoc ipsi nullus finis honestus apparet in assumptione illarum creatur. Pat. ex hoc quod de carne Christi cap. 8. arguitur contra Malebranch, finis honestus fuisse in assumptione naturae rationalis nostrae, eod. Deus potest in illa nos docere, et abstinere ad se. Ergo ex capacitate nostrae rationis ad morale bonum. Unde a ille arguere potest in causa irrationalium, aut insensibilium. Insuper quod in loco huiusmodi creaturae ostenditur emendanda, quod ex una parte incapax est beatitudinis, et ex alia ceteris hominibus digni fieri.

Sci. in stativ. naa inali, aua in emdis capar e subter, qua denominat sup-
poty, ut pat in leone, et lapide q. capar e qua denominat suppoty a dno subter. Pat cor ga salp-
negari n pt, q. Obz dny unity fuit corpori in triduo mortis q. unity fuit in illo triduo sub-
tadi in ali n p ppar q. salp de poli unity potui subter plecta p p p leoni lapidi. Et Thae
mista a. near Dthae in A. clae supra relatu. Pat e ga la corpus, et sanguis vix n vine
qd xale p n, n in qd q. p. xacunan, xag. ad e q. alu mibile a lbo n xoe sui, p mediantie
ria, ut leg. b. Symodus generalis, et lapuon. Et sic la corpus, et sanguis n vine xoe
sui qd digny pmo, aua in plicie, ut aq. In affluore ex oide ad nig. Pat a oide ad aig na-
dicatit manit in corpore, et sanguine dthi, gasem. nanguis ille pncat ad illud corpus,

et illud corpus ad eam aig, cui prius fuerat unitu, et iteru in resurrectione, et adiuuand. 77

Pro uxore totius tractu, potissime hereticorum in ea & miterum refer-
re exoritur, diciturque super, sui exorta, qdq; natus ei in C^ostantino fuit filii negantur in
divinitate. Ius fuit exorta Nestorii, qd ius in d^o p^oas admittit, et des B^o N^og n^o Depa-
ro, vel d^o p^oas n^o di volebat, eo qd n^o iunior n^o gerunt ver. Nec exorta in C^ostantino
damnatu e, et oia illi in salutace Ang^o addita s^o hac v^ota. Natus Dei ora v^ota. Quir
exorta erat, qd ex utraq^o n^oa facta s^o una p^o conversione unius materis, qd divinitas con-
sa e in iunior, ut volebat Divinitas, et Eutychius in C^o Calcedonensi damnatus, o ga
iunioritas versa e in Divinitate, ut dicebat Apollinaris damnatus in C^o Constantino.
Ius exorta erat, qd utraq^o n^oa coalescit in uno p^o positione, v^ota in p^oto physico ma-
teria, et ha p^o p^oone uno n^oa, quo v^ota alig dicebant, v^ota se h^ore mista aia in co-
pore v^ota, eoq^o d^o ius coalescit aia xali, in unum l^oay v^ota d^o ius fuit subrogat^o. Hic exorta
damnatus e in C^o Calcedonensi, p^oalig^o synodis.

Sus extendamur in no Vitampiano 3° c Monotheismi, q vng tantum
 vto vobis ee dicebant. Sus exor dammatus in Vitampiano Sext. Maronius, q v
 quabam Monichoi, et Paisilianista, atq; Eutiches, q ex uno exore natus m
 dy. Hi oes negabant vto vng corpus hup, sedebant. vntu corpus p hanc hup, de
 non erat Valentin negans m vntu. St. Virginius formatus vti corpus, ex vntu
 illud n ee corpus vti, v nro, id v celeste, v formatus ex elem^{is} v substantia divini
 tati. Alii exor dammatus in Cluina relatu, eig^l opus symboli Athanasii dicens
 pfectus ho ex aia zali, et huma carne subititem. Nili oppo exori vntu, q dicebant
 ex nra huma, et dina factu fuisse alig Sig p filione, et mitione, vti m m
 tiv substantiis, que ex elementis coalescunt. Hunc exor tenebant Icephali
 sic dicit, q nullu caput, seu vultu Epy agnoscunt. Alii deniq. ut Cavellian, et
 Parnavian, q admittentes vras dinas v nomine ditas, nra, p v dixerunt, nra
 nra, et passione filii huius q Parn, et Parn, et qd Cleus galicani, q te fateret
 has p v re ditas, adon totu trinitate carne factu ee aversebat. Vnaq. hanc tem
 nata fuit in Cluina. Id exor vti vti, et laboris, adeoque omnia, que

dicta sunt de Deo nomine

cedant in maiorem

Dei ter Opt. Max.

Gloriam, et honorem

laudo B. Vindob.

Value.

Index questionum.

Prooemium.

Displ. ^a de veritate, et cognoscitibz, uenicia, et nativitate Incarn. ⁱ et de veritate Incarn. ⁱ ubi an X ^{us} sit pot ^{us} phy ^{icus} p ^{ro} prie tale?	Pag. 1.
Sect 2 ^a solvunt ^r argta.	Pag. 3.
Sect 3 de cognoscitibz misterii Incarn. ⁱ .	Pag. 6.
Sect 4 argta ista p ^{ro} ponit ^r .	Pag. 7.
Sect 5 de uenicia Incarn. ⁱ .	Pag. 9.
Sect 6 an, et quomodo fuerit Deus natus ad incarn. ^m p ^{ro} prie a digna uirtute.	Pag. 12.
Sect 7 solvunt ^r argta.	Pag. 17.
Sect 8. argta ista q ^{ue} d ^{icitur} .	Pag. 18.
Displ 2 ^a de uenitate Incarn. ⁱ ad satisfactio ^{em} de digno p ^{ro} latu.	
Sect 1 ^a ad decy redimendi p ^{ro} digno satisfactio ^{em} natus uenit Dey ad incarnat ^{io} em.	Pag. 20.
Sect 2 ^a argta solvunt ^r .	Pag. 22.
Sect 3 argty ex pecc ^{is} infundere de sumpt ^{is} .	Pag. 26.
Sect 4 utry B ^{ea} ta Maria p ^{ot} digno p ^{ro} latu satisfactio ^{em} exhibere?	Pag. 28.
Sect 5 clo indequa ^m mariana.	Pag. 38.
Sect 6 solvunt ^r obiecs.	Pag. 33.
Sect 7 obiecs ista q ^{ue} d ^{icitur} .	Pag. 36.
Sect 8 utry p ^{ro} prie ex p ^{ro} prie de digno satisfactio ^{em} p ^{ro} uenali.	Fol. 39.
Sect 9 utry p ^{ro} prie ex p ^{ro} prie alxi mercedi de digno p ^{ro} prie, ut remittent ^r pecc ^{is} .	Fol. 42.
Displ 3 ^a de satisfactio ^{em} X ^{us} , et de ca ^{usa} finali Incarn. ⁱ .	
Sect 1 ^a utry X ^{us} Incarn. ⁱ satisfactio ^{em} fuerit ex toto rigore iustia?	Fol. 44.
Sect 2 ^a utry Deus ex iure iustia ista p ^{ot} obligare x ^{us} ?	Fol. 46.
Sect 3 ^a oppota ista p ^{ro} prie solvunt ^r .	Fol. 51.
Sect 4 solvunt ^r oppota ista q ^{ue} d ^{icitur} .	Fol. 54.
Sect 5 an h ^{ic} Dei decy fuerit de X ^{us} d ^{icitur} de p ^{ro} prie ante abich ^{is} pecc ^{is} p ^{ro} prie?	Fol. 61.
Sect 6 solvunt ^r argta.	Fol. 61.
Sect 7 an Adam ^{us} n ^{on} peccante X ^{us} n ^{on} fuerit incarnat ^{us} .	Fol. 69.
Sect 8 solvunt ^r argta.	Fol. 66.
Sect 9 ading decy p ^{ro} prie in negotio Incarn. ⁱ et p ^{ro} prie.	Fol. 64.

Dispositio 1^a de unione hypothecarum, et usque terminis.

- sect 1^a unio hypothecarum, et usque terminis. Fol. 70.
sect 2^a an unio hypothecarum fundat omnia. Fol. 71.
sect 3^a an unio hypothecarum fundat omnia. Fol. 73.
sect 4^a solvuntur. Fol. 74.
sect 5^a de causa efficiente unionis hypothecarum, et usque terminis. Fol. 75.

TRACTATVS THE

Logico-Scholastici de Deo homine,

et de Perfection^{bus}

Iesu Xpi, atque Separa^{ti}
Joanne Ani^o Ferr^o et An^o

Julian S. I. Sacerdot.

per Tractatu^m Sancta Fide

Anno Domini 1654

Tractus

Scholastico-Theologicus

De Perfectionibus Christi Domini,
et Mariæ Immaculatae

ad Mentem

Utique Doctoris Angelici, et Eximii

Prooemium

Quasi ceteris seculis instructa hodie Theologia, et vos in
hæmetheon, quæ patrice filiorum agle inspicio, ut antonici discipulis
et bene supno flexuale mea Theologia parat, quæ p quadrieny ut
par erat deducat tractus. Et qui totidq portas s. flexuale. Magna
nisi qd, et raphinis ornata exhibet audientiam. Quod si tene
hæ august, quæ quæ rursus e flexuale una porta optus e,
et hæ porta optus, et ex ipsas impediunt p optus intra-
mur; Optimo hocce anno Theologia p xogig portq intra mur hyc
ptracty d opto dno Mæo mæo et Colory regina Maria Theologia
additq pleniamur. Fluor, epistat, et quæ exalta videbitis. Lu-
venis flexuim uno in volumine, quæ qd nobis tdu hinc
Dno sumis labii deputare fat e, Theologia epus, exaltatq. hinc
fug, dng, hungg. sciez, libezq, et peccatiz, charitaz obediçq, et
jmoriz p nobi subeundq, inextiz, et crapp, sacratiz mæny
xogig epus, pprale, et e xogig domy deniguliz, tanto de bity ne-
pportare disp b mediocri cepte plurizq labore, hinc ipaxima
pntexio elaboratis exhibet. Et hæ ventany lib 3 disp 18, et 19
Ang. 3. pte, scotus in 3. dicit 2. d. epus disp 18, et in scho-
læo Cardinalis dugo, et alii plurimiq, et in Doematiçz Condi-
nali Belaximur, et hæneti tractant. Accingite q. vos, et

a Deo, in quo teste Apolo id est per auxilium, et sic; dixi-
te, quod per sublimitas, et gloriam. Et non solum patiat et pauper,
et pauper. Illi, neque valeamus de Virgine Maria sequi tractum
distictum. Utinam in fine dicere vobis, et Paulo liceat, quod ap-
pauit fieri est, et Apolo, et verba, et, et scia. Dixi.

Dissectio prima de Inceata Opti Sanctitate

Sectio prima

An humanitas Opti Dni sanctificetur per incarnationis sanctitatem

1. Duplex hac in re sententia extat: scilicet, nam, ita Durandus, Cotoz, Sen-
ca, g. nacio qua exultat affat, nec vestigium nulli sanctificationis inveniri apud
N. P. P. Hanc q. Scotista sententia dicitur de usum in mente dubitat Pontius
apud Martij. D. affat Opti humanitas fit sanctificari per incarnationis sanctitatem. Ita
Angelus D. et Episcopus, Vazquez, et mi. munus ventura, et Notus.
2. Sic quod ex hoc loco nra humanitas Opti fit per sanctitatem incarnationis sanctificari:
obsequia in hoc loco sciendum, a qua sanctitate incarnationis sanctificari an a Verbi pro-
nalit, an ad ipsa natura divina, per sequentibus qua rationibus in exam. vocati-
mus, vult quod affat elo ab aliq. increata sanctitate humanitas fit sanctificari.
Obsequia in hoc loco sciendum, a qua sanctitate incarnationis sanctificari an a Verbi pro-
nalit, an ad ipsa natura divina, per sequentibus qua rationibus in exam. vocati-
mus, vult quod affat elo ab aliq. increata sanctitate humanitas fit sanctificari.
3. Hic prout per elo a scriptura, et P. P. humanitas Opti Dni sancta
e Dinitas, et increata sanctitatis oleo; id hac unctio nra N. P. P. sanc-
tificari. Nam per P. ex Daniel cap. 9: doro ungetur sanctorum rex. P.
tunc D. ex psal. 44: unxit te Deus oleo latius per vestibus tuis. N. P. 61:
spiritus Dni super me, eo q. unxit Dnus me. Pro miris a p. b. audig
nunc N. P. P. P. Dionysius Areopagita lib. de ecclesiastica hierarchia cap. 1.
Unctus exignatus, et dng unguentis in eius vis rei recreare adhibet
apte monstrare Opti, q. illy sanctificat, sanctificat, ut q. Opti. Imo cui qu
filiis in bonitatis munere, d. Nazarianus orat. 1. de Theod. Opti ipse

opt. Dinitas. Ea enim humanitas uncta e non a se, sed operae (q. sta. 166. 71 2
tistas. dicitur) id totius unctiois per se vellet per unctio communicata. B. P. 77
marcanus lib. 1. cap. 15. ipse enim se ipse unxit, ungens qd. ut Deus sua 77
Dicitur, unctus a ut hoc, sigd. Dicitur e unctio humanitatis: q. 77

4. Effugere tenet loca, et scitatas, honi, et alia, tunc, q. dicantur: hec-
cia inligi de sanctificatione mediat, et caali, si ob de fili, eximera; q. ingit
justi q. sepe in scriptura, et P. P. uncti dicuntur spiritu uncti, et sanctificari, vult
et d. vult de mediat, et caali sanctificatione loquens ita intelligunt. Id. H. P. ex
Julio Francofordiensi in opit. ad Episcopos Hispania videntur: Opti, fuf-
se nra uncti, alio a. q. d. dicitur sanctificari Opti a ma, q. hac fit per p. r. g.
illa in fit per nra, alia nulla est dicitur, q. nra filii sanctificari per p. r. g. caali fi-
at a Deo. D. ex 6. synodo generali act. 11. nra Monothelitas, et florentina decerni-
batur. Humanitas Opti deificat e per dng e, ita ut rade deificatis facta, p. r. g. in-
peccabili, atq. Delicari humanitas, et fieri peccabilis, et sanctificari mo quo dei-
ficat: q. Adde Celsy Alexandrini lib. 4 in Joann. Optus n. fuit unctus, sicut
ceteri Sancti, id q. verby caro facit e. Dicitur a. d. epony in 1. e. m. de partu-
ritioe Maris: ite solus esset sanctus e. q.

5. D. n. q. P. a rade esset sanctitatis: Sanctitas increata p. r. g. hu-
manitas Opti Dni q. excellens mo per effu, quos a. d. p. r. g. olet p. r. g. ha-
bitualis: q. ex sanctificati P. n. an: p. r. g. p. r. g. a. d. mundus a peccato, reddidit di-
ng amore Dei amabili, p. r. g. ad beatitudinem, et in iusto rade e. et exi-
q. rade eius debent, et dant vices sup. r. g. ad op. r. g. d. hac nra fit
substantialit p. r. g. humanitas Opti sanctitas, incarnationis: q. Nam ex D. Dionysio P.
e C. C. M. q. p. r. g. q. d. singular p. r. g. P. n. q. 1. p. r. g. Personis verbi e in-
porilis in humanitate n. soly cy peccato; id q. cy p. r. g. ad peccandum, p. r. g. ut bene
Augustus de volte Dei, ingit: humanitas Opti per auctior facta e cetera salu, quo
peccato n. id nollit, vult q. n. potest. q.

6. P. n. P. p. r. g. humanitas Opti huius sanctitatis increata vbi communicat q.
my boni, q. r. g. q. d. communicat inha. Opti p. r. g. poli, id ita re h. n. p. r. g. n. e.
q. r. g. p. r. g. Deo, et amore q. r. g. amabili dngat q. P. n. m. p. r. g. h. n. m. n. u.
boni communicat q. r. g. talis reddidit: q. p. r. g. p. r. g. i. n. e. m. a. m. a.
m. e. a. l. i. s. q. u. o. d. n. a. r. g. r. u. g. d. i. n. g. m. u. n. i. c. a. t. a. n. n. o. s. i. d. a. m. o. r. a. q. u. o. d. e. u. s.
unus sanctus incarnationis humanitas amor e quo d. illi r. g. n. a. r. g. m. u. n. i. c. a. t. i. s. q.

pedis quominus proprie, qui pro humanis sacrificet; quatenus ut per unius immolationem
humanorum, eggeret, reddat immuni, et a peccato, corporis pro peccandi, et relinquere potestatem
in subita vita, qua reddat humanis suscipiens adorabilem, ut non proprie ha-

13. Sic in eadē rubrica continet̃ fr̃as; q̃a effus filii substanti: p̃te p̃xi
pt hunc a rubrica creata, tunc a dina, q̃a dico effus generis, et effus generis p̃-
tari pt ad dupl̃i p̃a d̃na sp̃e, ut gbo in eadē r̃ae generis veniunt, n̄ t̃e d̃p
effus speciei, et in sp̃e infimā, q̃a cy effus filii sp̃e p̃xi et sp̃e, eodē mō, q̃a p̃a d̃na
ab alia, v̄c effus unius ab alius effus. Effus v̄c filii sancti p̃xi, q̃a generis i p̃xi pt
ty a p̃a natural̃i, ty a sap̃te, creata, q̃a veniunt amba in p̃a r̃ae sp̃e p̃xi; n̄ v̄c
fus filii sancti p̃xi, et sancti p̃xi, q̃a in hac r̃ae, et p̃e
sp̃e p̃xi d̃na veniunt. Vide, et notorq̃e n̄ v̄c in rubrica p̃xi, q̃a in effa colorati, q̃a
a m̃pli sp̃e colore p̃xi, n̄ a effus m̃xi, q̃a hic e speciei, illa generis.

Oppos. 2: in hoc sermo humitas sanctas n̄ se her humitas ut quo, et initia sanctas,
nū sanctitatis incoerata, deinde neg. ut q. et initia subti, atq. ita se her debet, si
p̄ jereatq sanctit sanctificat; p̄. San max gā q p̄ neg: in tali sermo sola sanctitas
jereata ve her ut quo, et initia p̄, qā illa sola tribuit denominat sanctit; p̄. San
gā q: eē sancty ut q. eē id, q. her, seu possidet sanctit; id talis eē n̄ p̄ humitas, in
det eē extra: p̄. Mix p̄: SP. toxa Card Bellarmino lib 3° de p̄p̄o p̄ neg m̄,
quo humitas ē in Verbo cy m̄, quo accia n̄ in subti; atq. accia ita ē in subti,
ut n̄ heant subti, id extra: p̄.

415. Nō mō qd h̄ p̄p̄, et dīgo mō p̄bas: ēē sancty ut q̄. t̄ngq̄. subty loq̄
et denominatīv pure, nō, t̄ngq̄. subty substantīv, odo, et oca q̄ m̄rī, nō cog. t̄ngq̄.
p̄p̄lex ē subty aliud pure denominatīv; substantīv aliud: hoc ē eomy unity t̄ngq̄.
videntia; extendo, vīc substantiā sū accidentiā, q̄a h̄ac a substantiā dependet in extēdo
verū, n̄ ita se h̄et humanitas au Verbi, q̄a negt Verby in extēdo ab humanē deq̄-
dere. Eo humanitas subty loq̄, et pure denominatīv, q̄a a Verbo derivat ad denomi-
nāq̄ sancti; negt enī aliud esse subty loq̄, q̄ug eomy, q̄ aliquo mō unity t̄ngq̄. ab hoc
derivat ad aliquē denominatīv, ut obty unity a ignē etā. Et memento notāvī
in denominatōe substantīv adnotā. Itā.

46 Oppos 3° vaneitiam jectam ut hunc unita n̄ ē ratio habitus sup-
naturalis: q^d p̄tā am̄i ratio talis habitus ē p̄tā a qua emanant q^d dīgo am̄i n̄
ratio phyca, et moralis, solo, meriti, et p̄moralis nō am̄i, et itē, duplex ut ē
ratio habitus supernaturalis, alia moralis, et phyca, in qua phyca, moralis ratio

alia mortis, et spiritualis, ex quibus juxta cruce talis debent tales habitus, et vi-
res supernales, ex quibus sunt proportionati illi habitus, et extra quos certe est radix moralis phy-
ca illorum; nam sanctitas mixta, quae excelsior est longe dignitate simplicis, et ex hac sancti-
tas formata elevat hunc ad statum altissimi filiorum Dei tribuit illi iurisdictionem habitus, et
sic magis radiceat, quatenus exigit, ut sint in filio Dei incarnato habitus, et vires quae demer-
iti reddentes ad gratiam proportionata elicigenda, et a spiritualibus, quae super talibus habitibus exiges.
Inde firmum tene non esse de ratione sanctitatis utroque modo radiceat, et sufficit in phice, et magis
in magis, et per magis radicare.

11 Oppes 1^a Res Verby dno p sui unio fuit sanctificaret huius, ga ipse reddidit
 sanctificat, et adoralis adoratio Latina, id hoc ratio est nulla, q^d M^o paxi q^d corpus p^oti^o talis
 unio reddidit sanctificat, et adoralis, id n^o sanctificat, q^d Res 1^a n^o eade^m manet, exen^o p^one
 Verby sanctificat fuit huius, ga et ab ipso expellit peccat, et potius p^oti^o peccandi, et tribuit
 dignit^o ad amorem amicitia beata, et sic totu^m corrumpit anxi^o, v^on^o a^o locy vellis adoratio
 dare, res 2^a dingo m^o, et ga debite communicat subta capaci denominationis sancti, id^o ali^o
 o^o p^oti^o n^o m^o, et in hoc v^o m^o inllecta, n^o cog. Ad p^oti^o s^occ^o s^omissi, nat^o q^d cog. Res in
 1^a p^oti^o ex P^oti^o huius huius sumus ratio, sed q^d a^o paxite. Domus q^d q^d sut sanctitas
 p^oti^o creatura communicat debite aia, et corpori p^oti^o tribuit effusio sales adoralis, sanctificat, ga v^on^o
 ius q^d capax est et corpus, et aia, sic ex eade^m ratio, et paxite p^oti^o debere communicari
 humiti p^oti^o creatura sanctit^o debite applicat ep^o p^oti^o sancti, cuius est capax aia: sic tenet
 ratio ex paxite.

Obiecta autem pariter intellectus et voluntas divina licet unita humanis non communicant suorum effectus, sicut autem dicitur: quod licet sanctitas uniat. Ita. Ideo. autem, nati estis. Et si disparitas, quia humanitas potius non est capax, ut per dicitur intellectus, et voluntas denominet intelligentem, et volentem, quia ut potest denominaciones vitales exigunt in subiecto, quod denominat immanens, quo non est per se. Itaque ut in Deo, non per motum in se, autem potius, non in potia existente in physica autem productione divina autem intellectus, et voluntas non potest esse immanens ab ipso humanis, nec per se appropinquat per physicam productionem, quia non ens a se, deo potius nequeunt suos effectus, sicut humanis, et ita sanctitas.

19 Obv⁶: alia attributa ut elevarita, & Cipotia, hic ungt^r humiti n^o turbamus illi suos effus
fides: q^d nec vanctat. Multa movet, et omovet plures hoc panitas y disparare au-
manda. Alii denumunt d^o jcapare humitatis, et scero arci, n^o ex cog, ga incapar e hu-
nitat, ut ab opotia denominat opotens, ty ga e^o opotens e p^oe tra p^oducere p^o v^ore inde-
pende ab alio, q^d humiti svenire n^o pt: ty q^d ga humitas adhuc dicitur, et ut elevata d^o jcapar

ad oī effus pducenda, qā veniens pducere n̄ pt, salt qd h̄ ē. Deinde nō ē ca-
par humitas, ut ab eternitate denominet aeterna, qā eternitas dina ē etalis detraō m-
nā duxandi, vive extendi indefectibilē ab aeterno, et i aeterni. sicut imensitas ē etalis
detraō extendi in tū loco sē ulto tū, q. utiq. neg. humiti aetna pt mna venire n̄ pt,
etna in humite xū sanofitatis, qā ē capax dignitatis, ut deliquit a Deo amore amicitia, et
sum necessitū peccō.

20. Ego vero meditatus alij arbitror, et clarius disparatè assignari posset: et
negò advarior, ut xetou loī parat, quē quā habitualis hūmīs reddat sanctū, et cy
ī ipō. supranalī, glīar, et accidens nō reddat, neg. denominat hūmīs supranalē
glīar, et accidens. Sic illa attributa dīna nō habuīūt vūy offy sūq quomocūq. unīta
vī hata p. dīpōtīz, vīa sūta assignata quāz: unde cy vō p. unīōz illa hēt hūmīar
vō denominat p. illa hēt immensitāz, et sūp. ita, et ut dicunt alīi immensitāz, et
nūfīcata ita, vīa p. qū supranalē denominat hēt supranalīz, et glīar p. unīōz
vō p. unīōz cy omūmēt vūbtea vūbī, et p. a dīna reddat hūmīar obīz sūpūy
dīllectōīz dīna, et vī hūyus unīōīz expellit peccāz, et pōtia p. va, q. suffīc. ad sanctīfīca
p. ut vīdēz ē in quā unīta aīa.

24. Imo de huc libentius abripere pariter hoc mō: dīgo am: n̄ tribuuntur ef-
fus sales vultu Oportetis, immensi, et ceteris curia, et p̄ dīp̄tīz, scto, effus sales h̄-
tē p̄ unio, et participatōe oīp̄ōz, immensit̄ta, no am, et dīsp̄t̄. Sanctit̄a n̄ ai-
buit humiti effy salz sancti estia, vni p̄ dīp̄tīz, scto, sancti p̄ unio, et participatōe,
nō cog, et nulla ē disparitas, et ubi paritas currit, nec a iudicio, saluo meliori
fere oīa s̄ paria. Quomodo dimui nos, humiti sanctificari ab increato sanctite
ealmo, quo Deus ē sanctus p̄ seip̄, et dīp̄tīz, ab̄, participatōe t̄get p̄ unio, gatenus p̄ ge-
hunicar̄ het, et possidet sanctit̄ sibi unio, que unio, ut pote trus m̄p̄p̄t̄is cy pecco
illud expellit, et utpote unio filiaoi natalis Dei ē p̄ ad sup̄na dona, et beatitudinē.
Eadē igit̄ mō quo humitas het sanctit̄z, participatōe het dīp̄ōz, immensit̄ta. Latemus
cy participet dīng narg p̄ illz unio, p̄ rando hac attributa participat, ita ut deno-
minet̄ ab illis hēns oīp̄ōz n̄ ā dīre dīp̄tice, et ex an, vici nos. amota cū, ad sanc-
tificata p̄ unio, huc usq̄ parit̄ parit̄ currit, v̄ ē dīp̄t̄as in eo, q̄, ut sanctificet̄ hu-
mitas v̄st̄e hēre sanctit̄ sibi unio, q̄ hēre sanctit̄ dīc̄ sanctus, ut videmus j̄ aīa
hēre p̄ōz, secus de aliis, ut videmus in humite n̄ extēse ubiq̄ et oī loco.

22. Notabis in fine palii instans occupandum, q. ha. u. gri. ha. midiorri.
ho ne piciens plures, hoc n. pt. detrahere subty. cony. q. capade ad uny. hy. et n. ad alios. oer.

sic spiritus creata indwelling respiciem; plura obta negt mag detrahe ad qd nongdg
 any, qn detrae ad oia; qd cūa filis ut pote natura n̄ pt dimidiare suū offy; ex ob hanc
 rāgē humanitas Nphi Dni negt ab eternitate, negt ab īmēntie reddidit p̄a durans necqdg
 in uno ptanti, negt extēns in uno loco; Ad ā durare, et p̄ea coexsistentibus. Rg
 ab Dyptā denominari pt humanitas. Adhuc radicalit̄ potētiā effus pducendor, qd vix-
 tus, quē n̄ ap̄t mri ex p̄prio solis, q̄lis ē Dyptā n̄ denominat subty, a quo p̄-
 xari pt, n̄p̄e Dey iery. Demy, q̄. vi unio humanitas n̄ recipit alias denominaco-
 ā Verbo, qd in op̄pote extēns est creatō, q̄ diligētia attendite, et aliq̄a vobis p̄pat.
 Sect 3 an ā natura dina, v̄ ā Verbi p̄sonalit̄ p̄a sanctificet humanitas Nphi Dni.
 S. 3^a an ā natura dina, vel ā Verbi p̄sonalit̄ p̄a sanctificet humanitas Nphi Dni?

23 Cy Verby dny sive dicat et magis dny, p quz utitur D^o et personalit^{er} vive filios, p quz
ostendit filium Dei Patris, de quibus nunc ad ignem: am^o nana dicit de, o sola personali-
tas, o utraq^{ue} sub, que s^unt hunc opti sanctificat^{ur} sed Enote, magis dny theopica s^unt et
op^{er} p^{er}sona Dei magis am^o et p^{er}sona toti trinitati omny, filios vo ex p^{er}sona x^{risti}, et
notion^{em} Verbi voluit p^{er}sona, ga voluit p^{er}sona a Patre, filio pot^{est} triplex iⁿ terra p^{er}sona
la nana hostia cy Godo, et Enote vehement^{er} suspirante, q^{ui} theopica casta ex suspir^{ibus}
deservierunt, ad hoc p^{er}sona uny p^{er} mille vultu^{um} n^{ost}ro D^{omi}nus. 2^a Scotitany p^{er}sona
personalit^{er}. cy Enote, land Delugo, et alii ex s^unt utaq^{ue} et cy his n^{ost}ro.

[illegible]

23. ¹⁶ P^{er} 2^{am} a^{nt} r^{ati}o^{ne}m. ex m^ultis r^{ati}o^{ne}bus u^{bi} h^{ic} h^{ab}et f^{iliu}m u^{bi} h^{ab}et f^{iliu}m Dei n^{at}u^{ra}l^{it}er est
ex m^ultis r^{ati}o^{ne}bus u^{bi} h^{ab}et u^{bi} h^{ab}et f^{iliu}m iⁿ m^ultis a^{nt} p^{ec}c^{at}o, et d^{ignu}s am^{ic}it^{ia}e Dei c^um iⁿ i^{us}ta
ad beatitudin^{em} t^{er}ra, atq^{ue} tale ex m^ultis est p^{ro}bat^um, ut o^{mn}ia d^{ic}t^a a^{nt} n^{at}u^{ra}l^{it}er q^uia p^{ro}bat^um
hoc p^{ro}bat^um est f^{iliu}m n^{at}u^{ra}l^{it}er Dei, n^{at}u^{ra}l^{it}er a^{nt} f^{iliu}m h^{ic} h^{ab}et d^{ic}t^a Dei f^{iliu}m q^uia. Audi d^{ic}t^a q^uia
art^{ic} 3. N^{at}u^{ra}l^{it}er est f^{iliu}m Dei iⁿ p^{ro}p^{ri}et^{at}e r^{ati}o^{ne} f^{iliu}m; unde n^{at}u^{ra}l^{it}er d^{ic}t^a f^{iliu}m Dei, nec r^{ati}o^{ne} est est est

Sua diana g
 e f o b i s p u
 n i g g a d e o g
 l a e p r o c u
 t r i b u a t t a l
 s p a o a l x i
 p o t o d i s s o

notate poterat. Quia Deitas sō put in filio apud humilit p filij substat, et nō
p aliq. Et instate poterat argy i ipsa Trinitate: q. vōtā; Deo de pto cor de subus vō-
fat pōis, id de Deite, quo ē pty cōe, vōtā deitate Patry, et illy stitūe i et Deiq;
de filio, et spūi vōtā et cōe deitate Patry: habundādr, et ruere iuy fāteby
argy.

33 Obie 2°: Deitas nō sanctat humit, nisi ut unita, id nō unit rāe sui, id rāe p-
rāteiv: q. rāe iūu, et meate, nō vō imete, et rāe sui sanctat. Dissp mgi: nisi ut
unita v rāe sui, v rāe aliuu idō, deitate rāe sui, nō mgi, et cetera mīni, nō
cōg. Inliger: vō ēē, q. unio hypōca ad Deit, et pvalitp trāc, ut rāpiciat pvalitp tōpūg-
ry, seu ad pte pōtā aduagq. minime trāc: q. i unio pte, nō vō, unio nāc: Cōg tr
nō pōit sanctatū a Deitate ipy humit, sō nō pōit deitōp Deificati; rāc ē, q. q.
nō obē, ut fō i debite omāta vultō capaci, neg. obstat deitō, seu effui pāle; fāc
enī nō epigie, nisi debite aplāp ad subty capaci, rive aplīcē ex tō fine, v alio; cōp.
nō sō pvalitp, id q nāc imete humitū unianē, ut nāc. pōtāte pōt sui effy pte iūu-
vilit, lū finis uniois vola v pvalitp.

34 Obie 3°: Itē 2° clōis pōt pā, quā nō ē sanctitas nō pōt pā sanctat, id pvalit-
pā Verbi ut vā a nāc dista nō ē sanctitas: q. pā mīx: sanctitas ē pfectio abstrā nō p-
cendens relatiō: q. Dissp mgi: nō ē igitur phyca, nō, motūv itō nō, et nō cōg. Duplex ē i
Deo sanctitas alia phyca, motūv alia, hōc sōtū i actus dīne volatū v i q. pte rectitudine
sanctē sōpōp opantū, et adhibitalū abstrā pfectio, id nō transeens cōp pfectōs dīnas, id
ē i multiplicatiōe uny pty, vut ē una Deitas, una volatū. Phyca vō sanctitas, de qua
qdē i quōt ē vextmō ē pōtā pūctat ab oī pectō, et sōtū, seu pāpāo dīne nāc p
dōpōp rāc, et hōc ē pūmānācens dīnas oēs pfectōs, et multiplicat fāc mīnūbū,
et nō i relatiōib. Itē igit Verbi pvalitp ut vā a nāc dista ē vō, bōy extensō fāc
ē sanctitas, quā vūc dī rāc dōpōp cy Deitē, aduag. vūc pōtens ē suppotare,
itā sanctat: Itē ad reliquā

35 Sol unitat: q. dīne pōtūmū in 2° dāxi 3° sanctor, et 3° pfectō, id ē
Itē igit Athanasius: unus sanctus, et unus oīpōtens. Dissp mgi: pōtūmū dīne 3°
sanctor abstrā, nō, cy dāxi vūc sanctitē relatiō, et phyca, itō cōg, et i hōc sōtū mgi
exponit. Vūc admittimū i Deo 3° pfectōs, et 3° extensō relatiō, itā et 3° phyca, et re-
latiōis sanctitō; nō in abstrā 3° dīne pōtūmū, quā videtū multiplicat eadē exten-
sō nāc, relatiōis tō pōtūmū dīne 3°, quā tūc sonat dīfācā multiplicatū igitū relatiō
vō. Athanasius a legi et bene de sanctitē abstrā, et motū, quō cy vūc dī det a nobis

et unus sanctus, aut unus oīpōtens; Itā R. cy Bernal, et Lūiga, id fortasse melius
ad id 2° dīque cy Aldrete, cui male sonat hōc locū 3° sanctor in quolibet hō
Lūenij sanctus substatē sumat, nāc dāxi 3° sanctor, quā cy nāc nō multiplicat, ne-
q. multiplicat vōcy mgi vō ad pectē sumat deitōte lū 3° sanctor pvalitp 3° quō p dōp-
pōp rāc pāpiciant cy nāc sanctitō phyca optima locū.

36 Obie 4°: pvalitp Verbi ut vā dista a nāc nō sanctat fāc Verbi pgy: q. p. rāc hu-
mitp pōt, lūc dāxi q. xū pte Verbi negt ē 1° rādis beatitudinis, et adhibitalū nō p-
Verbi pgy, id itā vō hōc pvalitp Verbi, quā illa suppotat jam 1° a nāc rādis: q. p. rāc p-
tōtū 1° cy lūc de dōp, pōtō anū, nāc cōg, quā vō de pte sanctitatis ē ē lū rādis beatitu-
dinis adhibitalū, et motūv rectitudinis, cy p pōtū ad pvalitp suppotat i vō ē itā nāc
Itā hōc ad quolibet pty, Deo pvalitp nō ē 1° rādis, neg. sanctitas xū nāc. Cōg lū ad pte
nō ē sanctitas pvalitp Verbi pōt ē talis xū humitū, et ad pte, quā i dōp humitū nō p-
suppotat p aliq. vō pōt pōtū rādis alia cy cōg vō nō, et i dīfācā mīllyat nāc hūmā trāc ad
pvalitp, et nāc dīng. Quid q. Itā ipy de dōp illa ē 1° rādis iūu cy p pectō, et pūctū-
tūdinis omā beatitudo vūc dōp i pte, cy p. mīnū, et i pte dōtō, quō vōc trāc
pvalitp, vōcy ipōa omūmē pte ad hōc dōp. Itē i ipō ē 1° rādis pvalitp cy nāc
dīna.

37 Rebut 2°: ngdo am, et mgi pbatū: quā nō ē de pte exali, et motūv sanctita-
tis ē talis rādis, lūc vō unio hypōca pte pte i pōtū opere jam dignitāti a pōtā rādis, q. p.
naturali ēē sanctitas, et nō ē 1° rādis, quā i suppotat pōtā rādis, et dīfācā pōt.
deinde nō pte naturalis pte pte, pte vōtā pte humitū, et dīfācā vōtā pte vōtā vōtā
vōtā i pte vōtā dīng nō, ex quo cōtē vōtā pte, vōtā vōtā nō ē lū rādis.

38 Obie 3°: Patris pvalitp vō vōtā humitū vōtā fāc nō sanctat, q. pte vōtā pvalitp quā pōtū
sanctat pte anū: Patris pvalitp nō pte illi pte ad beatitudinē nō pte pte pte, pte
neg. naturalis, neg. adpōtā: nō anū vōtā, et suppotat, q. vō pte de beatitudinē i filio, itā
q. dīfācā ad pte ad extensōmā, tribuit pte ad beatitudinē, q. q. neg. ē pte filiois
naturalis, neg. adpōtā. 2° 2° hōc pte ad bona vō, q. nō pte filiois, unde tō filiois vōtā hōc rādis, nō
pte aliq. ad bona Patris, nō tōtū hōc pte, dē ē filiois, quā et 2° hōc pte, et pte pte
tūc itā humitū argy a pte. hōc pte ad beatitudinē, nō pte pte a filiois vōtā
ad adpōtā, quā hōc a talis hōc. omnia elevat nō a dāxi. Obie 6° Verbi pvalitp
tā ē pte, aliq. pte in una Trinitate, quā nō dāxi jātā, id ē suppotat, quā vōtā
vōtā cōg nō ē pte pte.

39 Reo dīng mgi quā fāc nō dāxi; alia tōtū, eminentē, nō mgi, et vō mīllyat

De Lugo

De Lugo

De Lugo

20. Hae nāc h'ant, et ad p'tuq. admittimus uirg^g. Nomenclatur p'p'p, et nec moras
nectamus, miligat sonet à nobis vig. duff, qua mēdunt D^o, mēda cloe nra. Alii
defendunt n' dant 3°. sanctites relaxat, id ung. tanty, que exaltis ē, abrota, et coir,
qua qd' n' ē quolibet p'tectio, id illa, qua p'ticiu' subty J ordine ad sup'naty beati-
tudiny p' my la radiciu'. Ita cand. Delugo cy aliis, atq' n' mag. h'g^g clor digter,
q^d. humitas q'p'at' à Verbi p'ualitē, galit p'ualit' nū Verbi, et ad ita nū sanctitas p-
tū, q' n' ē h' radice beatitudinis, quonig radice h' h'et Verby p' enag d'ing: p'tū
falit ēē ad extra unita humiti, q' illg ita j. pulchritudine, et amabiliu' p'ticiu', ut
nāc illius smēo p'us ad h' p'tuq. beatitudinis. Itē, q' hae p'cedunt unā, reb' t'
p'ualit' occenire ēē sanctitē nū humitit' ex optu' nū p'p'rio p'ualit' Verbi, qua
ut pote nū d'p'ata cy nāc lina p'ualit' reey ad humitē, cui unū, et q'p' d'ing mag,
et p'tuq. nāc, ut sup'p'ty p'tuq. p' h' p'ualit' denominat, et i v' filius nāc Deū nōm p'tū
cy p'us ad beatitudinis h'p'edite

ut sanctiter et relaxe. De fin. collecti. todino, colte, exora, qd nobis, pgerit. Ponet. cy in vna
applicone cy noa dura, et ipra sanitate a facione. lito. et sanctitas, quagdo vut;
t. pto, a qd vna disquie, et muplat, ita j. pto, a qd vna disquie, pto deo mupla-
ni. Dux 2. qney sanctet humitas xpti Dni a sanctite joxata
Dux 2. quantum sanctet. Humanitas xpti Dni p. qctate joxata.

[illegible]

3 Si m̃a slo. humanitas Opti p̃ ioretq̃ sanctis reddidit ip̃s p̃re sancta, ñ
absoluit m̃re vana p̃p̃tialia. Lxx. p̃. deus p̃r negavit p̃rio: Opti humanitas p̃ i-
oretq̃ sanctis ñ reddidit vana, ac Deus ip̃s vana ē, ṽd ita ē; ad vana
sentia: q̃. Lxx. max ñ p̃t reddidit vana, ac ip̃s Deus, ñr p̃lq̃ sanctis offi. p̃cipet
i eo ip̃s q̃u, i quo p̃p̃at Deus; itaq̃ i ñ q̃u ñ p̃p̃at: q̃. Lxx. m̃i: q̃a humanitas ē reddidit
p̃ p̃cipet ioretq̃ immūis ā peccō stringentia ñ ṽd erit, et d̃p̃p̃it: Deinde ñ reddidit im-
mūis ā p̃a remota peccandi: Dem̃ p̃ illq̃ h̃et p̃r ad beatitudinē ip̃s q̃u, et ante de-
fectū: ostia ṽd Dei sanctitas ṽd h̃et in Dei: q̃.

Deus ipse: q^d. ^{1^a} ^{2^a} ^{3^a} ^{4^a} ^{5^a} ^{6^a} ^{7^a} ^{8^a} ^{9^a} ^{10^a} ^{11^a} ^{12^a} ^{13^a} ^{14^a} ^{15^a} ^{16^a} ^{17^a} ^{18^a} ^{19^a} ^{20^a} ^{21^a} ^{22^a} ^{23^a} ^{24^a} ^{25^a} ^{26^a} ^{27^a} ^{28^a} ^{29^a} ^{30^a} ^{31^a} ^{32^a} ^{33^a} ^{34^a} ^{35^a} ^{36^a} ^{37^a} ^{38^a} ^{39^a} ^{40^a} ^{41^a} ^{42^a} ^{43^a} ^{44^a} ^{45^a} ^{46^a} ^{47^a} ^{48^a} ^{49^a} ^{50^a} ^{51^a} ^{52^a} ^{53^a} ^{54^a} ^{55^a} ^{56^a} ^{57^a} ^{58^a} ^{59^a} ^{60^a} ^{61^a} ^{62^a} ^{63^a} ^{64^a} ^{65^a} ^{66^a} ^{67^a} ^{68^a} ^{69^a} ^{70^a} ^{71^a} ^{72^a} ^{73^a} ^{74^a} ^{75^a} ^{76^a} ^{77^a} ^{78^a} ^{79^a} ^{80^a} ^{81^a} ^{82^a} ^{83^a} ^{84^a} ^{85^a} ^{86^a} ^{87^a} ^{88^a} ^{89^a} ^{90^a} ^{91^a} ^{92^a} ^{93^a} ^{94^a} ^{95^a} ^{96^a} ^{97^a} ^{98^a} ^{99^a} ^{100^a} ^{101^a} ^{102^a} ^{103^a} ^{104^a} ^{105^a} ^{106^a} ^{107^a} ^{108^a} ^{109^a} ^{110^a} ^{111^a} ^{112^a} ^{113^a} ^{114^a} ^{115^a} ^{116^a} ^{117^a} ^{118^a} ^{119^a} ^{120^a} ^{121^a} ^{122^a} ^{123^a} ^{124^a} ^{125^a} ^{126^a} ^{127^a} ^{128^a} ^{129^a} ^{130^a} ^{131^a} ^{132^a} ^{133^a} ^{134^a} ^{135^a} ^{136^a} ^{137^a} ^{138^a} ^{139^a} ^{140^a} ^{141^a} ^{142^a} ^{143^a} ^{144^a} ^{145^a} ^{146^a} ^{147^a} ^{148^a} ^{149^a} ^{150^a} ^{151^a} ^{152^a} ^{153^a} ^{154^a} ^{155^a} ^{156^a} ^{157^a} ^{158^a} ^{159^a} ^{160^a} ^{161^a} ^{162^a} ^{163^a} ^{164^a} ^{165^a} ^{166^a} ^{167^a} ^{168^a} ^{169^a} ^{170^a} ^{171^a} ^{172^a} ^{173^a} ^{174^a} ^{175^a} ^{176^a} ^{177^a} ^{178^a} ^{179^a} ^{180^a} ^{181^a} ^{182^a} ^{183^a} ^{184^a} ^{185^a} ^{186^a} ^{187^a} ^{188^a} ^{189^a} ^{190^a} ^{191^a} ^{192^a} ^{193^a} ^{194^a} ^{195^a} ^{196^a} ^{197^a} ^{198^a} ^{199^a} ^{200^a} ^{201^a} ^{202^a} ^{203^a} ^{204^a} ^{205^a} ^{206^a} ^{207^a} ^{208^a} ^{209^a} ^{210^a} ^{211^a} ^{212^a} ^{213^a} ^{214^a} ^{215^a} ^{216^a} ^{217^a} ^{218^a} ^{219^a} ^{220^a} ^{221^a} ^{222^a} ^{223^a} ^{224^a} ^{225^a} ^{226^a} ^{227^a} ^{228^a} ^{229^a} ^{230^a} ^{231^a} ^{232^a} ^{233^a} ^{234^a} ^{235^a} ^{236^a} ^{237^a} ^{238^a} ^{239^a} ^{240^a} ^{241^a} ^{242^a} ^{243^a} ^{244^a} ^{245^a} ^{246^a} ^{247^a} ^{248^a} ^{249^a} ^{250^a} ^{251^a} ^{252^a} ^{253^a} ^{254^a} ^{255^a} ^{256^a} ^{257^a} ^{258^a} ^{259^a} ^{260^a} ^{261^a} ^{262^a} ^{263^a} ^{264^a} ^{265^a} ^{266^a} ^{267^a} ^{268^a} ^{269^a} ^{270^a} ^{271^a} ^{272^a} ^{273^a} ^{274^a} ^{275^a} ^{276^a} ^{277^a} ^{278^a} ^{279^a} ^{280^a} ^{281^a} ^{282^a} ^{283^a} ^{284^a} ^{285^a} ^{286^a} ^{287^a} ^{288^a} ^{289^a} ^{290^a} ^{291^a} ^{292^a} ^{293^a} ^{294^a} ^{295^a} ^{296^a} ^{297^a} ^{298^a} ^{299^a} ³

